

संस्कृतवाङ्मये मनोविज्ञानम्

Dr. Hemant R. Patel

Assistant Professor
Shree Somnath Sanskrit University, Veraval

वर्तमानकाले मनोविज्ञानमेकमतिमहत्त्वपूर्ण विज्ञानमस्ति। इदं मनोविज्ञानं PSYCHOLOGY वा इव्युच्यते। PSYCHOLOGY इति शब्दः Psyche, Logos चेति द्वयोः ग्रीकशब्दयोः योगेन निष्पन्नोऽस्ति। psyche इत्यास्यार्थः – आत्मनः, Logos इत्यस्य-अध्ययनमिति। एवं Psychology इति शब्दस्य व्युत्पत्त्यनुसारेण मनोविज्ञानं दर्शनशास्त्रस्य शाखाडडसीत् किन्तु वर्तमानकाले मनोविज्ञानस्य तात्पर्यं प्राणीनां व्यवहाराध्ययनमिति स्वीक्रियते। PSYCHOLOGY इत्यस्य भाषांतरपर्यायशब्दस्य मनोविज्ञानस्यार्थः भवति। मनसः विज्ञानम् अर्थात् मनसःतत्प्रक्रियाणाञ्च अध्ययनम्। यतः एताः मानसिकप्रक्रियाः व्यवहाररूपेण प्रकृतिताः भवन्ति अतःमनोविज्ञानस्यशयःव्यवहारस्य वैज्ञानिकमध्ययनमिति। भारतीय मनोविज्ञानस्य आधारशिला वैदिकग्रंथैःन्यस्ताडडसीत्। भारतीयमनोविज्ञानस्य आधुनिककालः कलकताविश्वविद्यालयस्य दर्शनशास्त्रविभागे 1915 ख्रिष्टाब्दे प्रारब्धः, यत्र प्रथमा मनोविज्ञानप्रयोगशाला स्थापिताडभवत्।

संस्कृतवाङ्मयं ज्ञानविज्ञानयोःअपूर्वममूल्यत्वं निधानमस्ति। अस्मिन् वाङ्मये विभिन्नशास्त्रैः मानवजीवनस्य सम्पूर्णतायाःकृते पुरुषार्थचतुष्टयस्य प्राप्त्युपायाः प्रतिपादिताः सन्ति। अत्र विश्वकल्याणाय स्वतंत्ररूपेण आनुषङ्गिकरूपेण च बहूनि ज्ञानानुशासनानि विवेचितानि सन्ति। संस्कृतवाङ्मये स्वतंत्ररूपेण मनोविज्ञानग्रंथाः न लभ्यन्ते। तथापि आत्मविज्ञानप्रतिपादकग्रंथेषु बहुधा मनोविज्ञानसूत्राणि प्राप्यन्ते। वेदेषु उपनिषत्सु रामायण महाभारत योगसूत्र धर्मशास्त्र दर्शनशास्त्र ज्योतिषशास्त्रादिग्रन्थेषु मनसः प्रकृतिः कार्याणि च विचारितानि सन्ति। एते ग्रंथाःन केवलं धर्माध्यात्मप्रतिपादनपराः अपितु मानवव्यवहारस्य सर्वे पक्षाः अत्र प्रकाशिताः सन्ति। महाभारतविषये स्वयं महाभारतकारः लिखति-
धर्मं चार्थं च कामं च मोक्षं च भरतर्षभा

यदिहास्ति तदन्यत्र यन्नेहास्ति न तत् कचिद्।। महाभारतम् 1.62.53

शुक्ल यजुर्वेदस्य चतुस्त्रिंशोऽध्यायस्य प्रारम्भिकषण्मन्त्रेषु मनसः विषये गम्भीरतया विचारो विहितः। एते षण्मन्त्राःशिवसंवलपसूक्तनाम्ना प्रसिद्धाः सन्ति। अत्र मनसः विशेषतानां क्रियाकलापानां वर्णनेन सह तत् कल्याणसंकल्पेन पूरयितुं प्रार्थना कृता वर्तते। यथा –

यस्मान्न ऋते किञ्चन कर्म क्रयते तन्मे मनः शिवसंकल्पमस्तु। शुक्लयजुर्वेदः - 34.3

अथर्ववेदस्य एकस्मिन् मन्त्रे सूत्ररूपेण मनोविज्ञानस्य सर्वाणां विषयाणामुल्लेखो लभ्यते।

मनसे चेतसे धिय, आकूतय उत चित्तये।
मर्त्यै श्रुताय चक्षसे, विधेम हविषा वयम्॥ अथर्ववेदः 6.41.1

अत्र मनसे इत्यतः संवेदना प्रेरणा च गृहीते स्तः। चेतसे इति पदेन चेतना-चिन्तने अभिप्रेते वर्तते। धिये इत्यनेन ध्यानमवधानं वा अभिप्रेतमस्ति। आकूतय इत्यतः अनुभूतेः संवेगस्य च ग्रहणमस्ति। चित्तये इत्यनेन चित्तधर्मः स्मरणं तदभावरूपं विस्मरणं च गृहीते स्तः। मर्त्यै इति पदेन बुद्धिः अभिप्रेता वर्तते। श्रुताय इत्यतःश्रवणस्य पठनस्य शिक्षणस्य च ग्रहणमस्ति। चक्षसे इति पदेन चक्षुःकार्य-दर्शनं प्रत्यक्षीकरणं वा अभिप्रेतमस्ति।

ब्राह्मणग्रन्थेष्वपि मनोविज्ञानस्य बहूनि सूत्राणि विद्यन्ते, यस्मिन् शतपथब्राह्मणे प्रमुखः अस्ति। अस्मिन् ब्राह्मणे एका अतिमहत्त्वपूर्णा वार्ता कथिता वर्तते। यत् कामः, संकल्पः, विचिकित्सा, श्रद्धा, अश्रद्धा, धृतिः, अधृतिः, धीः एतानि सर्वाणि तत्त्वानि मनसःएव विभिन्नरूपाणि सन्ति। शतपथब्राह्मण 14.4.3.9

उपनिषत्साहित्ये तु मनोविज्ञानस्य अधिकं वर्णनं मिलति। कठोपनिषदि आत्मनःशरीरस्य बुद्धेःमनसः इन्द्रियाणां च स्वरूपकामाध्यमेन अतिव सुन्दरं वर्णनं लभ्यते -

आत्मानं रथिनं विधि शरीरं रथमेव तु
बुद्धिं तु सारथिं विधि मनःप्रग्रहमेव च॥
इन्द्रियाणि हयानाहुर्विषयांस्तेषु गोचरान्॥
आत्मेन्द्रियमनोयुक्तं भोक्तेत्याहुर्मनीषिणः॥ कठोपनिषद् 1.3.3-4

अमृतबिन्दूपनिषदि मनुष्याणां बन्धनमोक्षस्य सुखदुःखयोश्च कारणं मन एव निदिष्टम् –

मन एव मनुष्याणां कारणं बन्धमोक्षयोः। अमृतबिन्दूपनिषद् श्लोक-2

रामायणस्य पात्रं हनुमान् बुद्धिमान् वीरश्च किन्तु यावत् जाम्बवता सः स्वस्योड्डयनसामर्थ्यं न स्मारतिः तावत् सः सामर्थ्येन अपरिचितः अतिष्ठत्। घटनेषा रोमिणा सह तुलनीयाडस्ति यस्य सवात्मविश्वासः नष्टः। अधुना तस्य स्वान्तर्निहितक्षमताः स्मारयितुं तन्वीवनं परिवर्तयितुं च प्रसङ्गोऽयं एन.एन.विगमहोदयेन हनुमान् कोम्प्लेक्स इति रूपेण नामितः। मनोविज्ञानजगति श्रीमदभगवद्गीतायाः श्रीकृष्णस्य अतिव आदरोऽस्ति। भगवान् श्रीकृष्णः विश्वस्य प्रथमः मनोचिकित्सकः मन्यते। गीतायां मानसिकासन्तुलनं निराशामवसादञ्च प्राप्तवतः अर्जुनस्य मनोविज्ञानिकसमाधानं कृतमस्ति।

संस्कृतवाङ्मये बहुषु स्थलेषु मनोवैज्ञानिकसमाधानरूपेण नर-नारायणसंवादः, गुरु-शिष्यसंवादः, पति-पत्नीसंवादः इत्यादयः उपलभ्यते। पञ्चतन्त्रस्य हितोपदेशस्य च कथाः प्राच्यमनोविज्ञानस्य सूक्ष्मताः दर्शयति। संस्कृतसुभाषितसाहित्ये तु प्राचीनमनोविज्ञानाशाः सरसरीत्या प्रतिपादिताः सन्ति। साहित्यशास्त्रस्य औचित्यसिद्धान्तः रससिद्धान्तश्च मनोविज्ञानस्य दिग्दर्शनं कारयति। कठोपनिषदि मनोविज्ञानमपि आवश्यकमस्ति, विना मनोविज्ञानं ज्ञानेन काडपि काव्यरचना असम्भवा, अतः विशालसंस्कृतसाहित्यं मनोविज्ञानसूत्राणां भाण्डारमस्ति। साहित्यशास्त्रे स्थासिभावानां यत्नरूपेण कृतमस्ति तद्विशुद्धमनोवैज्ञानिकाधारेण विहितमस्ति। आधुनिकमनोविज्ञानं मूल- प्रवृत्तिभिः सम्बन्धान् यान् मनःसंवेगाः इति वदति, ते एव साहित्यशास्त्रे स्थायीभावाः इति नाम्ना उक्ताः सन्ति। संस्कृतसाहित्ये मनसःसदसद्व्योर्मध्ये युध्यदर्शनं कृष्णमिश्रविरचितं प्रबोधचन्द्रोदयनामकम् अद्भुतमेकं नाटकं मिलति, यस्मिन् विवेक-मति-करुणा-क्षमासद्गुणानि सत्पात्राणि किञ्च अहंकार महामोह-काम-लोभ-हिंसा-दंभसद्गुणानि अत्पात्राणि सन्ति। मनोविज्ञानविषयोऽत्र सरसशैत्या प्रबोधितो वर्तते।

भारतीयदर्शनपरम्परायामपि मनोविषये बहुविचारः कृतोऽस्ति, यस्मिन् योगदर्शनं प्रमुखं धर्तुमिदं योगस्य परिभाषैव चित्तवृत्तिनां निरोधकरणं स्वीकरोति तथा च अस्थोपायान् विस्तृतं विवेचयति । वैशेषिकदर्शने सुख-दुःखादीनां प्रतिसाधनमिन्द्रियं मनः उच्यते । वेदान्तदर्शने मनः अन्तःकरणस्य संकल्पविकल्पात्मकवृत्तिः कथितमस्ति । सांख्यदर्शने मनसः उत्पत्तिः अहंकारतत्त्वात् स्वीकृता वर्तते ।

न्योतिष-वास्तु-शकुन-सामुद्रिकशास्त्रैः सहापि मनोविज्ञानस्य अन्तःसम्बन्धः तिष्ठति । यथोदाहरणं पश्यामः- न्योतिषशास्त्रे मनसः कारकः चन्द्र उक्तः तथा च चन्द्रोत्पत्तिः विराट्पुरुषस्य मनसः अङ्गीकृता वर्तते । अपरत्र आधुनिकमनोवैज्ञानिकैः पूर्णिमादिवसे मनोरोगिणां कृते मानसिकरोगाणां वृद्धिः स्वीक्रियते । एवं प्रातःकालीनसूर्यकिरणानां पूर्वमुखिभवनेषु प्रसारणत्वात् तत्रत्यवास्तव्याः सकारात्मकोर्जया परिपूर्णाः भवन्ति । शकुनशास्त्रस्यैषा वार्ताऽपि मनोवैज्ञानिकः अङ्गीकृता भवेद्यत यात्राप्रस्थानसमये वाद्ययन्त्राणां मधुरध्वनिः, मङ्गलगीतगानं, नकुपदर्शनं, प्रक्षालितवस्त्राणि वहन् रजकः इत्यादीनि शुभशकुनानि तथा च गृहवलेषः, गृहदाहः, महिषाणां मार्जारीणाञ्च युद्धं, सर्पविलोकनम् इत्यादीनि अशुभशकुनानि क्रमेण पश्चिमे सकारात्मकभावानां नकारात्मकभावानाञ्च संवरणं कुर्वन्ति । सामुद्रिकशास्त्रमनोविज्ञानयोः अन्तः सम्बन्धविषये मनुस्मृतेः श्लोकोऽयं प्रसिद्धः वर्तते -

आकारैरिडिगैर्गत्या चेष्टया भाषितेन वा

नेत्रवक्रविकारैश्च गृह्यतेऽन्तर्गतं मनः॥ मनुस्मृतिः ८.२६

शुद्धकविरचिते मृच्छकटिके प्रकरणेऽपि नायकस्य चारुदत्तस्य निरपराधताविषये न्यायालयाधिकरणिकः एवमनुमिनोति-

अधिकरणिकः - अयमसौ चारुदत्तः । य एषः घोणोन्नतं मुखमपाङ्गं विशालनेत्रं नैतद्धि भाजनमकारणदूषणानाम् । नागेषु गोषु तुरगेषु तथा नरेषु न ह्याकृतिः सुसदृशं विजहाति वृत्तम्॥ मृच्छकटिकम् ९.१६

अस्माकं पूर्वजानां एतादृशी समृद्धा वैज्ञानिकज्ञानपरम्परा अस्ति तथापि वयं पाश्चात्यसंस्कृतेः वर्धमानेन अन्धानुकरणेन स्वमूलात् दूरं गच्छामः । भारतस्य जनसंख्यायां एकः बृहद्भागः युनामस्ति । विभिन्नानां शोधनुसन्धानमाधारेण तथ्यमेतत् स्पष्टतां याति यद् भारतीययुववर्गे मनोविदलता, मनस्तापः, मनः सन्नायु विकृतिः दुश्चिन्ता, अवसादः, कुण्ठा, निम्नात्मप्रत्ययः, उन्मादः, आत्महननप्रवृत्तिः, स्मृतिक्षयः, इत्यादयः, मानसिकस्वास्थ्य समस्याः वर्धिताः सन्ति । राष्ट्रिय-मानसिक-सर्वेक्षणम् २०१६ इत्यनुसारं भारतीयजनसंख्यायामनुमानेन पञ्चदशप्रतिशतात्मकजनसंख्याः कृते सक्रियमानसिकस्वास्थ्यहस्तक्षेपस्य सहायतायाः वा आवश्यकता वर्तते । कोरोनामहामारीकाले मानसिकव्याध्यः इतोऽपि वर्धिताः सन्ति । निराशा, कुण्ठा इत्यादिषु अप्रत्याशितरूपेण वृद्धिरागता । अधुनाऽपि भारते मानसिकस्वास्थ्यं तादृशं महत्त्वं न बिभर्ति । सादृशमेतत् महत्त्वपूर्णमस्ति । अत्याधिकं विचारणीयं तथ्यमिदमस्ति यत् मानसिकस्वास्थ्यमहता अवगता भवेत् तथा च तस्योन्नत्यै प्रभाविनः उपायाः करणीयाः स्युः ।

सन्दर्भग्रंथा

- महाभारतम् - गीताप्रेस गोरखपुरम्, २०२०
यजुर्वेद - संस्कृत साहित्यप्रकाशनम् नव देहली, २०१५
अथर्ववेदः - संस्कृत साहित्यप्रकाशनम् नव देहली, २०१५
वैदिक मनोविज्ञान - कपिलदेव द्विवेदी, विश्वभारती अनुसंधान परिषद् भदोही, २०१८
शतपथब्राह्मणम् - संस्कृत साहित्यप्रकाशनम् नव देहली, २०१५
कठोपनिषद् - गीताप्रेस गोरखपुरम्, २०१७
अमृतबिन्दूपनिषद् - मिर्नर्ण प्रेस, मद्रास, १९९८
गीतादर्शन - ओशो, दिव्याश पब्लिकेशन, २०१८
संस्कृत साहित्य का इतिहास - चौखम्भा प्रकाशन वाराणसी, २०१७
तर्कसंग्रहः - चौखम्भा प्रकाशन, वाराणसी, २०१२
योगसूत्रम् - रणधीर प्रकाशन, हरिद्वारम्, १९९७
सांख्यकारिका - चौखम्भा प्रकाशन वाराणसी, १९९०
लघुजातकम् - ठाकुरप्रसादपुरस्तकमन्दिरम् १८८२
मनुस्मृतिः - चौखम्भा प्रकाशन, वाराणसी- २०११
मृच्छकटिकम् - चौखम्भा प्रकाशन, वाराणसी, २००९
National mental Health Survey of India, २०१५-१६